

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 23.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392808800/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

de klare Gardiner, de hang ganske stille, der var ikke en Vind, som rørte sig.

Moder sad på Sengekanten, Tue skulde bede sin Aftenbøn. Og ganske sagte nynnede han:

«Jeg véd en yndig Have,
hvor Roser står i Flor,
den skabte Gud til Gave
for alle Børn på Jord.

Hvert Barn med Tanker fromme,
med ren og kærlig Sjel
må ind i Haven komme
og plukke Roser selv.

Nu lukker jeg mit Øje
og putter ned min Kind.
Gud Fader i det Høje
tuk mig i Haven ind!»

Men den Have, vidste han, hed Eden, og det var Haven dernede og Huset her.

Og han sov ind, mens det ude i Engene pylrede og peb som af flyvende Fugle, og Sommernattens varme, duftende Ånde svævede ind over hans Leje og fyldte hans Søvn med søde Drømme.

Det var en tidlig Morgen i September, Klokkeren var endnu ikke sex, og Solen var lige stået op. Stor og gylden hang den ude i Tågerne over de rimhvide Enge, Åen randt blank og glat ind i Disen, Solguldets glimtede svagt i dens Spejl. Spurvenerne havde travlt i Vedbenden på Muren, de pudsede deres Fjer og surrede kviddrende ud og ind mellem Løvet. Men Allétræerne sov endnu, og det var så stille i den kolde Morgen, at man kunde høre en Trillebør køre helt

Aftenbønnen af Leopold Budde.